



Letnik XXXIV.

Številka 3.

Izhaja poljubno, najmanj pa štirikrat na leto. Posamezne številke 2 Din 50 p za inozemstvo 3 Din.

V „JGZ“ združena gasilna društva dobivajo po en odtis „Gasilca“ brezplačno.

GASILEC

Cene enkratnim oglasom.

Cela stran 300 Din,
1/2 strani 150 Din,
1/4 strani 80 Din,
1/8 strani 40 Din,
1/16 strani 20 Din.

GLASILO „JUGOSLOVANSKE GASILSKE ZVEZE LJUBLJANA“.

V Ljubljani, dne 1. maja 1930.

Barletu Franu.

(U spomen.)

Vatrogascima svojim otac i drug
bio si srcu drag;
u vatrogastvu Tvoj ostavi rad
lijep i svijetao trag.

Neumorno si palio žrtve
svom D o m u na oltar,
u duši Tvojoj plamsaše trajno
»gasilstva« snažni žar.

Probudio si Zvezu i župe
na rad i život nov;
a još Te treba... Zalud Te traži
sad naše trublje zov! — —

Bogumil Toni.



Fran Barle.

Prvi starosta J. G. Z.

Dne 23. maja bosta minuli 2 leti, odkar nas je zapustil naš nepozabni starosta ter ustanovitelj J. G. Z.

Fran Barle je bil rojen dne 20. novembra 1864. v Cerkljah pri Kranju. Po končanih študijah in večletni vojaški službi je vstopil 1. januarja 1894. v službo pri mestni občini ljubljanski, kjer je služboval do leta 1926. in bil tega leta upokojen kot ravnatelj mestnega vojaškega urada.

K prostovoljnemu gasilnemu društvu v Ljubljani je pristopil dne 19. maja 1899. in je bil takoj imenovan za društvenega pobočnika. Dne 29. julija 1899. ga je društvo izvolilo za blagajnika, dne 4. julija 1920. pa za svojega častnega člana. Dne 18. julija 1912. ga je Kranjska gasilska zveza imenovala za svojega poslovodjo, dne 15. avgusta pa ga je ista zveza izvolila za podpredsednika in mu ob enem poverila uredništvo »Gasilca«, ki ga je opravljal do smrti. Za zasluge, ki si jih je stekel med vojno pri ljubljanskem reševalnem oddelku, je bil dne 10. maja 1916. odlikovan s srebrno svetinjo Rdečega križa. Dne 12. nov. 1916. je bil izvoljen za načelnika ljubljanske gasilske župe in dne 1. julija 1919. za starosta J. G. Z. Ti funkciji je opravljal do smrti. V letu 1924. je bil izvoljen za podstarosta Slovanske gasilske zveze ter odlikovan s češko in poljsko zaslužno svetinjo. Istočasno je bil imenovan za častnega člana češke in poljske gasilske zveze. Istega leta ga je odlikoval tudi naš kralj z redom sv. Save IV. stopnje in z zlato svetinjo za državljanske zasluge.

J. G. Z. ga je dne 10. maja 1925. imenovala za svojega častnega člana. Leta 1927. je prejel zlato kolajno Saveza vatrogasnih čet za Bosno in Hercegovino.

Umrl je v sredo dne 23. maja 1928. ob 6. uri popoldne. Pogreb je bil v soboto dne 26. maja 1928. ob 3. uri izpred Mestnega doma.

Slovenec pa piše istega dne:

Zadnja pot staroste gasilcev Frana Barleta.

Lepa in žalostno slovesna je bila zadnja pot, na kateri so včeraj slovenski gasilci spremili starosto svojega Franca Barleta. Lepa, ker je turobni sprevod, ki se je včeraj razvil po ljubljanskih ulicah, pričal o vsem globokem spoštovanju in ljubezni, s katero so se oklepali gasilci svojega staroste; slovesna je bila zadnja pot Franca Barleta, kajti pokazala je impozantno moč gasilskih organizacij, ki so se v številnih zastopstvih udeležile pogreba.

Krsta s pokojnikovim truplom je bila razstavljena v okrašeni veži Mestnega doma. Na prostranem trgu pred Mestnim domom so se že pred 3. uro popoldne pričeli zbirati gasilci, ki so se uvrstili po posameznih društvih ter zavzeli ves trg. Po blagoslovitvi trupa so zapeli pevci »Ljubljanskega Zvona« v srce segajočo »Vigred se povrne«, nakar se je v imenu gasilcev poslovil od pokojnika načelnik ljubljanskega prostovoljnega gasilskega društva g. Josip Turk z naslednjimi besedami:

Ljubljani tovariš Barle! Leto dni je tega, kar smo v Žalcu na binškošne praznike pod Tvojim vodstvom odkrili spominsko ploščo pokojnemu tovarišu dr. Bergmanu, ki smo ga ravnato tako o binškošnih praznikih pred 2 letoma položili k večnemu počitku. Tretje binškošne praznike obhajamo od tedaj in k tem pa smo se sešli danes, da spremimo k večnemu počitku Tebe, naš dragi, nepozabni tovariš Barle! — Nihče izmed nas ni pričakoval, da nas ob tretji obletnici zapustiš Ti, najmanj pa sem tega pričakoval jaz, ki sem bil trdno uverjen,

da me pokoplješ Ti, moj ljubljeni prijatelj France. Usoda pa je hotela drugače. Mrtev ležiš pred nami, pripravljen za odhod k večnemu počitku. Pred Teboj, ob Tvoji krsti pa stojimo osiroteli Tvoji učenci, Tvoji sinovi, Tvoji tovariši in prijatelji. S Teboj smo izgubili svojega najboljšega učitelja in voditelja, svojega skrbnega očeta, svojega zvestega in milega tovariša. Hud udarec je to za nas, ki smo Ti bili vdani iz vsega srca. Nikdar ne bo zaceljena rana, ki jo je Tvoja nenadna smrt zadala gasilski organizaciji. Poslavljam se od Tebe, dragi naš tovariš starosta, zahvaljujemo se Ti za Tvoje ogromno gasilsko delo, zahvaljujemo se Ti za Tvojo bratsko ljubezen in pomoč ter Ti obljubljam, da bomo ostali zvesti vzvišeni gasilski ideji — ljubezni do bližnjega, katero si ti tako navdušeno in vztrajno vcepljal v naša srca. Zadnjikrat Ti kličem: Iskrena Ti hvala! Naj Ti bo lahek in miren počitek po dolgi, trudapolni, a plodonosni življenjski poti.

Po govoru so dvignili načelniki šestih gasilskih žup krsto in jo prinesli med častnim špalirjem in ob sviranju žalostink na mrtvaški voz.

Žalni sprevod se je pomikal s Krekovega trga, Pred škofijo, čez Marijin trg, po Miklošičevi, Komenskega in Vidovdanske cesti.

Pred sprevodom je igrala godba dravske divizije žalne koračnice, nato so sledile deputacije posameznih gasilskih žup z venci. Pred krsto so nesli gasilci 24 zastav gasilskih organizacij. Nato je korakalo do 1200 gasilcev, ki so prihтели, da počaste spomin svojega voditelja. Tik pred mrtvaškim vozom, spremljanim od častne straže, so nesli blazinico s šestimi odlikovanji, ki si jih je pokojnik pridobil za svoje zasluge. Za krsto so šli nato pokojnikovi sorodniki, za njimi zastopniki gasilskih organizacij. Mariborske gasilce je zastopal načelnik g. Ivan Voller, zagrebške pa g. Mirko Kolarić in g. Ante Tolović. Mestno občino je pri pogrebu zastopal ravnatelj dr. Zarnik, vojaške oblasti pa podpolkovnik Majcen. Občinski svet so zastopali gg. občinski svetniki Krek, dr. Bohinjec in Rupnik. Za sorodniki in zastopniki je sledilo občinstvo. Ves sprevod se je vršil po vsem mestu skozi gost špalir občinstva. Ob križišču Jegličeve ceste in Prisojne ulice so pevci še enkrat zapeli pokojniku v slovo. Na pokopališču so se zastopniki gasilcev poslovili v ginljivimi besedami od pokojnika, nakar se je sveži grob za vedno zaprl.

Fran Barle na potu k Sv. Križu.

Dne 26. maja 1928. leta se je vil popoldan po ljubljanskih ulicah veličasten sprevod, kakršnih pomni v Ljubljani le malo ljudi.

Slovensko gasilstvo je spremljalo k večnemu počitku svojega prvoboritelja in starosta tov. Barleta.

Umrl je sicer naš oče, a njegov duh, njegova volja in njegova zavest, da si pribori slovensko gasilstvo ono mesto, ki ga zavzema v človeški družbi gasilstvo v drugih državah, še živi dalje med nami ter nas bodri in krepi pri delu za dobrobit bližnjega in lepe naše domovine Jugoslavije.

Pripravljati nam je začel že on Vseslovanski gasilski kongres, ki bo letos poleteti. Ni dočakal tega dne.

Slovensko gasilstvo ni pozabilo blagopokojnega svojega voditelja in mu bo letos ob svojih slavnostnih dneh odkrilo spomenik, ki ga je postavilo požrtvovalno gasilstvo samo. On pa naj tam pri Sv. Križu sniva svoj večni sen; slovensko gasilstvo bode romalo na njegov grob ne le ob svojih slavnostnih dneh, temveč tudi ob času križev in težav se hoče zateči k njemu.

Ob priliki pogreba staroste Barleta so pisali naši dnevniki tako tople članke, da se mi zdi neobhodno potrebna njih objava, da bodo znali i naši potomci, ko bodo prebirali stare številke Gasilca, kaj nam je bil pokojni Barle.

Tako piše Jutro dne 27. maja 1928. l.:

Veličasten pogreb gasilskega staroste Barleta.

Izredno lepa manifestacija pijetete do zaslužnega pokojnika.

Ljubljana, 26. maja.

Danes je prihтелo v Ljubljano stotine in stotine gasilcev iz vseh krajev Slovenije, da se poklonijo manom poveljnika gasilske armade in počaste spomin pokojnega staroste Jugoslovenske gasilske zveze Frana Barleta, čigar krsta je ležala na katafalku v Mestnem domu. Že pred 16.30 uro se je zbralo na Krekovem trgu pred Mestnim domom ogromno ljudstva. Velikanske vrste gasilcev so se postavile v četverstopih, ki so se razporedile po župah. Zastopanih je bilo vseh 36 gasilskih žup, svoje zastopnike pa je odposlalo tudi skoro vseh 593 društev.



Ob 16. so prišli v Mestni dom duhovniki, ki so opravili cerkvene obrede. Po molitvah in blagoslovitvi so zbrani pevci zapeli ganljivo žalostinko »Vigred«. Takoj nato je II. podstarosta g. Josip Turk izpregovoril poslovilne besede, ki so pač vsakomur privabile solze v oči.

Nato je zaigrala vojaška godba žalostinko, medtem pa so dvignili načelnik savske župe A. Arhar, načelnik radovljiške župe Ivan Rus, načelnik slovenjgraške župe Leopold Kopač, načelnik trboveljske župe Fr. Guček, načelnik žalske župe Konrad Gologranc in blagajnik Zveze France Pristovšek krsto s pokojnikom ter jo ponesli v voz, ki je čakal na trgu.

Formiral se je ogromni žalni sprevod, veliko nad tisoč uniformiranih gasilcev, poleg velikanske množice ostalega občinstva. V sprevodu je korakala spredaj vrsta Sokolov z zveznim praporom. Za Sokoli so nosili gasilci v črn flor zaviti križ, nakar je sledila vojaška godba. Za godbo so nosili venec Jugoslovenske gasilske zveze, za katerim so sledile vrste praporov 24 gasilnih društev. Za prapori so stopale vrste gasilcev pod vodstvom podstaroste Janka Sajovca iz Kranja. Gasilcem so sledili nosilci 14 vencev, poklonjenih od Vrhnjske župe, Savske gasilske župe Št. Vid, Ljubljanske gasilske župe, Hrvatske vatrogasne zajednice, Trboveljske župe, Kranjske župe, Grosupeljske župe ter društev iz Rudnika, Most, Bizovika, Ljubljanskega prostovoljnega reševalnega društva, Poklicnih gasilcev, Sp. Šiške in Žaloga.

Pred vozom s krsto je nosil neki poklicni gasilec blazino s 6 odlikovanji pokojnika: z redom sv. Save IV. razreda, zlato in srebrno kolajno ter častnimi odlikovanji Češkoslovaške, Poljske in Jugoslovenske gasilske zveze. Ob vozu s krsto so korakali na vsaki strani po trije gasilci s čeladami na glavi. Takoj za vozom so stopali pokojnikovi najožji sorodniki, za katerimi so šli v sprevodu podstarosta Jugoslovenske gasilske zveze g. Josip Turk, drugi podstarosta g. Jernej Vengust, načelnik prostovoljnih gasilcev v Mariboru g. Ivan Voller, tajnik Hrvatsko-slavonske vatrogasne zajednice g. Mirko Kolarić ter načelnik Prostovoljnih gasilcev v Zagrebu g. Ante Tolović, za njimi pa zastopniki vojaštva, orožništva ter vseh državnih in samoupravnih oblasti, korporacij in društev, katerim je sledila dolga vrsta pokojnikovih prijateljev in častilcev.

Sprevod, kakršnega Ljubljana že dolgo ni videla, je krenil po cesti Pred Škofijo v Stritarjevo ulico in dalje čez Marijin trg na Miklošičevo cesto, odkoder je zavil po Dalmatinovi in dalje po Komenskega ulici proti Taboru in naprej po Kette Murnovi cesti. Krsta z vozom se je ustavila pred železniškim viaduktom, kjer so spet počastili pokojnika pevci, ki so zapeli žalostinko »Blagor mu«. Sprevod je nato krenil na pot proti pokopališču Sv. Križa, kjer so blagega pokojnika položili k večnemu počitku. Po blagoslovitvi krste in opravljenih molitvah sta na grobu spregovorila v čast pokojniku še podstarosta Jernej Vengust in tajnik ljubljanske župe Ivan Mikuž, nakar so pričele padati na krsto prve grude.

Pogreb I. staroste Jugoslovenske gasilske zveze Frana Barleta je pokazal, kako silno priljubljen in spoštovan je bil pokojnik in njegovi zvesti vojaki so ob smrti svojega voditelja manifestirali tako veliko pijeteto, da je zbudila v vsej Ljubljani največje priznanje.

Vesti starešinstva.

1.

Skupščina Jugoslovenske Gasilske Zveze Ljubljana leta 1930.

Odbor JGZ je v svoji redni seji dne 28. decembra 1929. soglasno sklenil, da bo letošnja redna skupščina (občni zbor) v Ljubljani, v Mestnem domu, dne 15. junija t. l.

Prejšnji dan, t. j. v soboto dne 14. junija t. l. bo istotam seja starešinstva, zveznega odbora in odsekov.

A. Starešinska seja.

V gasilski pisarni bo ob 10. uri dopoldne seja starešinstva z nastopnim dnevnim redom:

1. Naznanila predsedstva.
2. Dopisi in okrožnice.

3. Pregled poročil za občni zbor.
4. Sprejem in dodelitev novoustanovljenih društev.
5. Raznoterosti.

B. Seja odsekov.

Istotam v soboto od pol 12. do 13. ure »Samopomoč«, od 14. do 15. ure »Literarni odsek«, od 15. do 16. ure »Tehnični odsek«. V nedeljo od 8. do 9. ure »Zdraviliški odsek«, od 9. do 10. ure »Kongresni odbor« z odseki.

C. Odborova seja.

V soboto popoldne ob 16. uri bo v dvorani Mestnega doma seja zveznega odbora po sledečem

dnevnem redu:

1. Overovljenje sejnega zapisnika.
2. Razprava o samostalnih predlogih.
3. Določitev članarine za poslovno leto 1930./31.
4. Podelitev podpor iz podpornega sklada JGZ. leta 1930.
5. Spored za odkritje Barletovega spomenika.
6. Predlogi in nasveti.
7. Slučajnosti.

Člani odbora so: a) zvezno starešinstvo, b) vsi župni načelniki, odnosno njih namestniki. Župni načelniki so zavezani udeležiti se odborove seje.

D. Skupščina.

V nedeljo dopoldne ob 10. uri bo redni občni zbor v Mestnem domu z nastopnim dnevnim redom:

1. Nagovor in poročilo staroste.
2. Tajnikovo poročilo.
3. Blagajnikovo poročilo.
4. Poročilo pregledovalcev računov.
5. Poročila odsekov: a) samopomočnega, b) literarnega, c) tehničnega, č) zdraviliškega in d) kongresnega.
6. Določitev letne članarine.
7. Sklepanje o samostalnih predlogih.
8. Poročilo o podpornem skladu in razdelitvi podpor.
9. Raznoterosti.

Pripomnja.

1. Po členu 9., točka 2., pravil JGZ pošlje na skupščino vsaka župa poleg župnega načelnika ali njegovega namestnika še enega odposlanca, torej dva odposlanca. Župe, ki imajo več kot 300 rednih gasilcev, pošljejo poleg tega na vsakih nadaljnjih 300 rednih gasilcev še enega odposlanca. Drobcu pod 150 se v tem primeru ne upoštevajo, drobcu nad 150 pa štejejo za 300 (torej do 450 = 2 odposlanca, 451 do 750 = 3, 751 do 1050 = 4, 1051 do 1350 = 5, 1351 do 1650 = 6 itd.).

2. Vsak odposlanec se mora na skupščini izkazati z izkaznico svoje župe.

3. Samostalne predloge je osem dni pred skupščino pisмено naznaniti zveznemu starešinstvu, da o njih sklepa pred skupščino; pozneje vloženi samostalni predlogom mora skupščina priznati nujnost, da se o njih more razpravljati na skupščini. Predlogi, ki so bili že ponovno odklonjeni, ne pridejo v poštev.

4. Gasilske župe opozarjamo, da pravočasno izvolijo odposlanca na skupščino (člen 10., odstavek i, župnih pravil).

5. Oprava odposlancev: bluza, čepica, brez sekirice. Po sklepu odbora JGZ z dne 29. decembra 1927. se na skupščini prizna le one delegate, ki bodo v gasilskem kroju.

V Ljubljani, dne 25. aprila 1930.

Josip Turk s. r.,
t. č. starosta.

Franc Pristovšek s. r.,
t. č. tajnik.

2.

Iz seje starešinstva.

Starešinstvo je sprejelo v svoji redni seji dne 12. aprila t. l. sledeča novoustanovljena gasilna društva ter jih porazdelilo nastopno:

1. v GŽ Kozjansko — Buče, pošta: tam;
2. v GŽ Martjansko — Nemšavci, pošta: Murska Sobota;

3. v GŽ Novomeško — Podturn, pošta: Toplice na Dolenjskem;

4. v GŽ Slovenjgraško — Turiška vas, pošta: Slov. Gradec;

5. v GŽ Žalsko — Tepanje, pošta: Konjice.

6. Pogojno do izpolnitve pogojev so bila sprejeta društva mesta Celje, Maribor in Ptuj, ki se bodo dodelila pristojnim GŽ.

7. V GŽ Litijsko se preseli iz GŽ Trboveljske društvo Kotredež, pošta: Zagorje ob Savi.

3.

Predsedstvene vesti.

Po nalogu kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani razglašamo:

1. Gasilna društva zbirajo prispevke le v svojem društvenem okolišju ter ne segajo v sosednje občine ali celo srece.

2. Vlaganje prošelj na kabinetno pisarno ali celo naravnost na Njega Veličanstvo kralja Aleksandra I. je nedopustno, kar je bilo že svoječasno objavljeno.

3. Izredne podpore iz 2%nega gasilskega sklada so bodo delile istočasno z rednimi — kakor je to odredil že bivši oblastni odbor — ter bodo društva vlagala prošnje vedno do konca marca. (»Gasilec« št. 3. iz leta 1929.)

Direkcija državnih železnic v Ljubljani dovoljuje polovično vožnjo le proti legitimacijam s fotografijami ter še posebni legitimaciji za kupovanje železniških voznih kart, kadar se vozijo gasilci na skupščine ali na pokrajinske zletne zlete, za katere je posebej odobrena 50%na vožnja.

Svojedobno dovoljena trikratna letna vožnja z legitimacijami je ukinjena vsem društvom v državi.

Za zvezni zlet v Laško o Binkoštih vse to že velja in se bo mogel voziti vsak udeleženec s člansko legitimacijo s fotografijo, ako jih bo dotlej mogoče izgotoviti in vročiti.

Naročamo vsem društvenim načelnikom, naj resno upoštevajo vse vladne odločitve ter se ravnajo strogo po njih. Posebno pazljivo naj obračajo na izvršitev vseh predpisov vsi župni načelniki pri vseh članicah, da bodo deležni podpor le vredni in dobro izvežbani, ne pa društva na papirju, ki nimajo življenskega predpogoja.

„Samopomoč“.

Ob začetku 1. četrletja 1930. je štela nad 8000 članov, od katerih je zaradi nezavednosti in srčne nezrelosti zbežnilo nad 1000. Od ostalih je vplačalo 1. obrok do sredi aprila 6700, zamudnikov je še konec aprila 500, ki se ne odzovejo ponovnim opominom.

Za projektirano posmrtnino po 4000 Din bi smelo biti pri 8000 članov le 20, pri 7200 samo 18 mrtvih. Ker je bilo prijavljenih v tem četrletju 24 smrtnih slučajev, je mogoča kvota po 3000 Din. Od zamudnikov manjkajočih 5000 Din je založila uprava iz splošne rezerve do nakazila, da je dosegla 72.000 Din, katero vsoto je razdelila 24 dedičem.

V zimskih mesecih je smrtna žetev znatno številnejša, dočim utegne biti pomlad obzirnejša, da bo količnik ob koncu drugega četrletja večji od prvega. Seveda morajo biti vplačila točna brez vednih opominov in pogonov. Posmrtnine je moči izplačevati le z denarjem, ne pa s suhimi številkami članstva na papirju. Zamudniki, omogočite upravi s točnimi nakazili redno poslovanje! Poravnajte stare dolgove in nakazite kmalu 2. obrok!

Ta velika in neprecenljiva dobrota, kateri pravimo »Samopomoč«, je res samo za srčno zrele in duševno globoko čuteče ljudi, katerih je žal med gasilci še doslej prav malo, ki bi jo znali prav ceniti ter ž njo lajšati siromaštvo svojim najbližnjim v rodni domači hiši v največji stiski, kadar je največ plačil, sredstev pa nikjer. »Samopomoč« bo šele takrat na vrhuncu, kadar bodo vsi gasilci smatrali svoje najožje sorodnike in rodbinske člane za bližnjike, katerim kaj radi hite na pomoč.

»SAMOPOMOČ«.

Od 1. januarja do 31. marca 1930., t. j. v 3 mesecih so umrli ti-le tovariši:

123. Ozmeč Andrej, Cvetkovci	star 63 let	3000 Din
124. Knez Leon, St. Rupert na Dolenjskem	star 27 let	3000 „
125. Leničar Maks, Ormož	star 40 let	3000 „
126. Sekirnik Vinko, Kamnica	star 55 let	3000 „
127. Hribar Jernej, Zg. Tuhinj	star 59 let	3000 „
128. Korošak Miha, Grlava-Banovci	star 78 let	3000 „
129. Skrabl Rudolf, Vič-Glince	star 52 let	3000 „
130. Petin Anton, Ruše-okraj	star 69 let	3000 „
131. Uhan Martin, Ponikve pri Trebnjem	star 65 let	3000 „
132. Šega Anton, Sodražica	star 29 let	3000 „
133. Vonossi Josip, Kamnik	star 57 let	3000 „
134. Smid Gašper, Komenda	star 47 let	3000 „
135. Zunko Ivan, Kamnica	star 46 let	3000 „
136. Nemanič Marko, Drašiči	star 52 let	3000 „
137. Karba Ivan, Gaberje pri Celju	star 69 let	3000 „
138. Hebar Jakob, Trgovište	star 28 let	3000 „
139. Ratek Franc, Dornava	star 46 let	3000 „
140. Košak Gustav, Novo mesto	star 33 let	3000 „
141. Vajda Andrej, Rečica pri Laškem	star 46 let	3000 „
142. Ermenc Franc, Ljubno ob Savinji	star 64 let	3000 „
143. Grohar Jurij, Škofja Loka	star 71 let	3000 „
144. Lah Janez, Komenda	star 64 let	3000 „
145. Spenko Janez, Sinkov turn	star 46 let	3000 „
146. Skazedovnik Franc, Muta	star 35 let	3000 „

Skupaj 72000 Din

prištevi doslej že izplačanih 370401 „

je torej za 146 posmrtnin izdanih 442401 Din

Vesti kongresnega odbora.

Predpriprave in delo stanovanjskega odseka za letošnji vseslovanski gasilski kongres v Ljubljani.

Zaradi velike udeležbe, s katero že danes lahko računamo za kongresnih dni v Ljubljani, se je, kakor je že v prejšnji številki »Gasilca« omenjeno, osnoval poseben s t a n o v a n j s k i o d s e k, ki ga tvorijo: Franc Mežek kot predsednik, Albert Laurenčič kot tajnik ter odborniki: ravn. Dragotin Šebenik, Tit Grčar, Jakob Strgar, Herman Hariš, Jakob Križaj, Štefan Kosirnik in Andrej Peterca. Odbor se je sestel že k trem sejam, na katerih si je točno začrtal smernice v svrhu izvedbe svojega programa, ki ga je kongresni odbor tudi že odobril na svoji seji z dne 8. februarja t. l. Kongresni odbor je že svojčas razposlal vsem društvom okrožnice, s pozivom, da čimprej javijo število udeležencev. Stanovanjski odsek ima sicer splošne prijave nekaterih društev že v rokah, vendar pa so potrebni glede stanovanjskega vprašanja vse-kakor točnejši podatki; ni namreč rečeno, da bodo vsi, ki pridejo na kongres, tudi prenočevali v Ljubljani, niti ni mogoče sklepati, koliko dni namerava ostati, oziroma prenočevati eden ali drug v Ljubljani.

Tovariši! Prečitajte program kongresnega odbora, ki je bil objavljen v zadnjem »Gasilcu« in razmišljajte o njem! Skrbite, da se v čim častnejšem številu udeležite kongresnih slavnosti. Polagam Vam na srce, da takoj javite vse potrebne podatke glede prenočišč stanovanjskemu odseku (Ljubljana, Mestni dom), in to prvič predvsem v svojem lastnem interesu, drugič pa, da ne otežkočite po nepotrebnem odseku že itak napornega dela; sigurno je, da se omenjeni odsek zadnji teden absolutno ne bo mogel pri tako impozantni udeležbi ozirati na vse mogoče želje posameznikov.

Vse potrebne informacije bo stanovanjski odsek vedno objavljal v »Gasilcu« pod to rubriko. Društvom, ki so se že prijavila odseku, bodo stanovanja preskrbljena brez nadaljnega, akoravno ne prejmejo posebnega pismenega odgovora.

Franc I. Mežek, predsednik odseka.

Poprava »Gasilskih vajssekiricami«.

Pri tisku knjižice gasilske vaje s sekiricami — se je pri četrti sestavi pod IV. vrnila glede obrata sekirice mala poma. I. odstavek pri IV. se mora pravilno glasiti: Vzravnav

v predkoračno stoji (leva noga se v kolenu napne), z rokami drži, sekirica se obrne vodoravno v levo stran.

Ta gib je torej tak, kakor ga kaže slika 10. pod IV.—1. Društva naj ta popravek zabeležijo v prejetih knjižnicah.

Tehnični odsek.

Kongresni odbor je dobil sledeče rešenje Generalne direkcije državnih železnic v Beogradu.

Kraljevina Jugoslavija.

Generalna direkcija drž.

železnic v Beogradu.

Komercijalno odelenje.

G. d. br. 18727/30.

24. III. 30.

Direkciji državnih železnic

v

Beogradu,
Zagrebu,
Subotici,
Sarajevu,
Ljubljani.

Vsem udeležencem Vseslovenskega gasilskega kongresa, ki se bo vršil v Ljubljani v času od 1. do 4. avgusta t. l., je dovoljen popust na vozne cene v polovični izmeri.

Znižana vožnja velja za udeležence iz naše države za čas od 25. julija do 10. avgusta 1930., za udeležence iz inozemstva pa od 30. junija do 31. avgusta t. l., in sicer za vse vlake izvzemši S. O. E.

Potniki, kakor iz naše države, tako tudi inozemski, kupijo na osnovi legitimacije gasilskih društev na odhodnji postaji polovično vozno karto do Ljubljane.

Ob povratku kupijo potniki polovično vozno karto do izhodnje postaje na podlagi iste legitimacije, potrjene glede udeležbe od Uprave Kongresa.

Enak popust na vozne cene v polovični izmeri je dovoljen tudi za izlete, ki se bodo priredili po zaključku kongresa, in sicer pod nastopnimi pogoji:

1. Udeležencem kongresa iz naše države je dovoljena polovična vožnja za izlete na področju ljubljanske direkcije, in sicer na podlagi posebne legitimacije izdane od Uprave kongresa. Vse ugodnosti veljajo do 10. avgusta t. l.

2. Udeležencem kongresa iz inozemstva je dovoljena polovična vožnja za izlete na Primorje na podlagi posebne legitimacije izdane od Uprave kongresa, tako da morejo izletniki na osnovi napominjane legitimacije na postajah kupovati polovične karte. Ta ugodnost velja do 31. avgusta t. l., in sicer tudi za posebne vlake, s katerimi bi utegnili dospeti inozemski udeleženci kongresa.

Po naredbi gen. direktorja
nač. komercijalnega oddelka
D. H. Mikič s. r.

Stampiljka kakor zgoraj.

Jugoslov. gasilski zvezi

Ljubljana.

Dostavlja se prepis naredbe poslane vsem direkcijam radi znanja.

Po naredbi gen. direktorja:
načelnik komerc. oddelka:
Potpis nečitljiv.

Pripis. Vsemu članstvu sporočamo, da bomo storili vse korake, da se nam dovoli četrtinska vožnja. Natančna navodila slede.

Cevi.

(Furlan.)

Glavna in najvažnejša stvar za gasilca je cev, po kateri je mogoče gotovo množino vode pod gotovim pritiskom v poljubni višini in bližini spraviti na požarišče. Cevi, ki so namenjene za gašenje, morajo ustrezati jako mnogim pogojem. Cevi morajo odgovarjati v vseh ozirih, imeti zmožnost vzdr-

žati gotov pritisk in pa imeti gotovo gostoto, to je, da ne propuščajo skozi tkanino vode. Cevi morajo biti iz materiala, ki ima dovolj odporne sile. Če cev pušča vodo, se zmanjša pritisk, naredi nepotrebno škodo in rezultat gašenja ni isti kakor bi moral biti ob dobrih cevih. Najboljša tkanina je italijansko predivo. Tkana je cev tako, da po dolgem in počez v pravem kotu požira ena nitka drugo. Oba sistema nitk sta: dolge nitke, ki se imenujejo verige, in pa počez tekoče, ki se imenujejo vložek. Cev, katera pokaže na ploskvi 3 cm² 13 × 8 ali 10 kratkih nitk se smatra lahko za normalno cev, ki vzdrži 10 do 15 atmosfer. Če hočemo moč, je treba tej primerno ojačiti tkanino. Ko pride prvič voda v novo tkanino, se tkanina nekoliko raztegne in propušča vodo. Popolna tesnitev nastane šele, ko so se vlakna polno napila. Najboljše cevi so pač gumijaste, ki so napravljene na dva načina. Kavčuk se vulkanizira, to je zmeša z žveplom in do 130° C pod paro segreje. Gumiranje cevi je dvojno. Po starem načinu se potegne gumijasta cev v surovo in po pritisku pare na notranji strani na surovo cev pritise in spoji. Gumijasto cev prej namažemo z gumijasto raztopino, da tesni s predivom. Po novejšem sistemu se tekoča masa gumija potisne s silo skozi tkanino surove cevi in se s tem doseže notranjo zvezo gumija s tkanino. Po novejšem sistemu delane cevi so mnogo boljše, ker primešano žveplo izhlapi zaradi vročine. Gumi mora biti para-gumi. Surove cevi so precej mehke, mokre pa okorne in trde, dočim so gumijaste prožne, mehke, ker se tkanina ne zmoči. Gumijaste cevi sploh ne propuščajo vode. Te se rabi vedno, kadar gori v poslopjih ter je treba cevi polagati po sobah, kjer z nepotrebno vodo lahko napravimo škodo. Surove cevi imajo notranjost grapavo, gumijaste pa gladko, od česar zavisi izguba pritiska. Gumijaste cevi so velikega pomena tudi takrat, kadar treba polagati jako dolge linije. Prednosti gumijastih cevi so velike, vendar je treba ravnati z njimi jako skrbno, zahtevajo veliko bolj nežne oskrbe in so tudi veliko dražje od surovih. Za tkanino surovih cevi je dobro, če se prej, preden se rabijo, polože za dva dni v mlačno vodo, pomešano s čreslom. Dolžina cevi je različna 15 do 25 m, manjši kosi nimajo pomena. Cevi manjšega kalibra naj bodo do 15 m dolge. Pri večjih premerih se lahko vzame dolžina do največ 25 metrov. Cevi so dvojne: cevi za pritisk in pa sesalne cevi. Na sesalne cevi se stavijo čisto drugi pogoji. Napadalne cevi morajo vzdržati pritisk od znotraj na venkaj, medtem ko morajo sesalne cevi vzdržati tudi zunanji pritisk. Če napadalne cevi ne tesne dobro, tedaj propuščajo vodo in ta pride v tankem curku na dan, sesalne cevi pa morajo vzdržati notranji pritisk in pa zunanji. Kadar nastane v ceveh prazen prostor in če bi ne vzdržale, bi morale takrat pasti skupaj. Najboljše sesalne cevi so iz kovine. Vendar se morejo sesalne cevi polagati večkrat v krivuljah, kar bi s kovinastimi ne bilo mogoče. Sesalne cevi morajo vzdržati krivuljo do 90° (pravi kot) in morajo popolnoma tesniti, ker drugače sesajo zrak in sesalka ne doseže nikdar vakuma; torej ne more sesati vode. Sesalne cevi so konstituirane iz različnih snovi. Kovinaste cevi v zvezi z gibljivimi konci iz usnja, gumija in platna. Zelo razširjene so cevi iz gumija, ki imajo v notranjosti spiralo, ki je iz medi, pocinkanega železa ali iz jeklene žice. Zunanja plast je iz gumija in platna.

Uporaba cevi.

Napadalne cevi imajo nalogo, vodo od sesalke ali od hidrantov spraviti na požarišče. V ceveh, v katerih se pomika voda, naleti ta na gotove ovire, in sicer na trenje, ki je odvisno od dolžine cevi, od premera in pa kakovosti notranje gladine. Čim večji je kaliber, tem manjša je izguba na trenju. Za to bi bilo najbolje rabiti cevi velikega premera, vendar se pa to praktično ne da izvesti. Cev velikega premera je jako nepriročna, posebno, če jo napeljemo čez stopnice v stanovanje, ali čez lestvo na streho. Cevi manjšega premera so lažje in se z njimi dela hitreje. V gotovih primerih bi bilo pa vseeno dobro poslužiti se obeh cevi, in sicer tako, da se od brizgalne napeljejo cevi širšega premera, potem se pri požarišču nataknejo dvojaki, od teh naprej pa cevi manjšega kalibra. To se posebno obnese pri požarih velikih lesnih skladišč. Cevi se zaznamujejo po številkah, in sicer po premerih, kakor kaže nastopna skica:

Dolžina	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
stisnjena cev	52	58	65	72	79	85	92	98	105	112	118	125
premer	30	35	40	44	48	52	56	60	65	69	74	78

Sesalne cevi se uporabijo na požarišču le takrat, kadar se sesa voda iz vodnjaka, potoka itd. Največja teoretična sesalna višina je 10.333, prava pa nikdar toliko. Pod sesalno višino je razumeti navpično oddaljenost od vodne gladine do sesalke. Pri nizkem obrežju mora priti sesalni koš precej daleč v vodo in ne sme ležati na dnu, da ne sesa preveč blata. Dolžina sesalnih cevi je navadno 10 do 12 metrov.

Ravnanje s cevmi na požarišču.

Ravnanje s cevni materialom zahteva največjo skrbnost in pazljivost. Najmanjša zanikarnost, zanemarjenost in površnost se maščuje na požarišču s tem, da cevi ne tesne, popuščajo ali celo popokajo. Po načinu ravnanja se jih lahko obvaruje pred poškodbami. Če pogledamo vodovod, vidimo, da imajo izlivne cevi vedno ventile, ki varujejo hitro in nenehno odpiranje in zapiranje. Voda, ki se z gotovim pritiskom pomika po ceveh, se ne sme naenkrat hitro odpreti ali zapreti, ker nastane zaradi hitrega odpiranja večji pritisk, ki lahko povzroči, da počni vodovodna cev. Tako je tudi pri gasilskih ceveh.

Vsak gasilec, posebno pa tisti, ki odpira vodo, in napadalec pri ročniku, mora vedeti splošno pravilo — vodo počasi spuščati v cevi in istotako vodo počasi zapirati. Čisto gotovo je, da se kar naenkrat ne pokaže, ampak če se to večkrat ponavlja, cev lahko tudi počni. Poizkusi so dognali, da teče pri liniji 100 m 72 mm približno 203 kg vode in ima v 1 sek. 28 m brzine. Če pomislimo, da se pomika 203 kg vode z brzino 28 m v sekundi in da kar naenkrat to brzino zajezimo, nastane v cevi momentano jako močan pritisk, katerega cev najbrže ne bi zdržala. Drugi poizkus se je napravil takole: 100 m cevi 45 mm se je priklopilo na ročno brizgalno. Na koncu cevi se je priklopil dvojak in na eno cev manometer, na drugo ročnik. Ko je pričela brizgalna delovati, je kazal manometer 3 atmosfere. Na povelje se je ročnik takoj zaprl. Kazalec na manometru je skočil takoj na 7 do 8 atmosfer vkljub temu, da je moštvo prenehalo delovati in potem takoj na 0. Ta visok pritisk se je dosegel le na ta način, da je bila voda kar naenkrat ustavljena. Ker je skočil pritisk takoj na 0 se razvidi iz tega, da ta pritisk ni prišel iz sesalke. Še večji pritisk bi moral pokazati manometer, če bi bile cevi železne. Cevi iz prediva se pritisku kolikor toliko vdajo, vsled česar nastane škodljiva prenapetost tkanine, ki postane sčasoma rahlejša in začne popuščati. Zato mora moštvo, posebno pa napadalec in moštvo pri hidrantih natančno vedeti, da se hidranti in ročniki počasi odpirajo — zapirajo. Ne gre pri zapiranju samo za pritisk, katerega ima voda, ampak gre največ na množino vode in pa na hitrost, s katero se pomika voda. Zato je treba paziti pri navadnih hidrantih na to, da se cevi počasi zapirajo. Isti primer lahko nastane, če cevi niso dobro položene. Če se hidrant počasi odpre, ali če pusti gasilec brizgalno počasi v tek, tedaj ni tako velike nevarnosti za tiste cevi, katere so zapognjene ali zvite. Cev se mora najprej napolniti z vodo, potem se da polagoma večji pritisk. Če je moštvo v tem dobro poučeno, tedaj je upati, da bodo cevi vzdržale delj časa.

Na požarišču je jako nevarno za napadalec, če počni cev, ki je najbližja ognju.

Na požarišču so razmere veliko bolj težavne kot na vežbališču. Na vežbališču cevi ne bomo nategovali, vlačili po tleh, po kamenju, po pesku, ampak jih bomo po predpisu nosili ter pravilno polagali. Na požarišču se to marsikdaj opusti.

Namenu najbolj odgovarjajo navijaki, na katerih se cevi najboljše navijajo kakor tudi razvijajo. Vendar se navijaki ne morejo uporabljati v hišah, po stopnicah, hribovitih tleh ter plotovih itd. Zaradi tega imamo razne priprave, kakor svitke, Qurinove omarice, razna vretena itd.

Cev, v katero stopi voda, se skuša kolikor mogoče raztegniti, in pri sesalkah z večjim pritiskom morata biti pri ročniku vedno 2 gasilca, da moreta manipulirati z ročnikom. Najmanj pritiska izgubimo, če je cev napeljana naravnost,

brez ovinkov, vendar tega ni mogoče vedno doseči. Zato je treba izogibati se kolikor mogoče vsakih krivulj, posebno če so nepotrebne.

Če nastane v cevi mala odprtina, jo je treba takoj odpraviti, skrbno zaviti, zaznamovati pokvarjena mesta in kolikor mogoče hitro popraviti. Posebno je paziti na cevi pri požarih, da ne pridejo v dotiko z vročim kamenjem, tlečimi predmeti ali kemičnimi tekočinami.

Pozimi je nevarnost, da cevi zmrznejo. Toliko časa, dokler se voda premika po ceveh, ni nevarnosti, da bi cev zamrznila. Zato je treba paziti na to, da voda ne stoji v ceveh na miru. Gumijaste cevi pa ne zamrznejo tako kmalu. V primeru, da je treba skrciti cev, tedaj se mora ročnik, če je pršni, vedno vsaj nekoliko odpreti, da pride zrak v cev, ker drugače noče voda iz cevi, kar je za gumijaste cevi škodljivo.

Če polagamo cevi po prometnih cestah in promet zaradi tega trpi, napravimo mostove, ki se jih postavi na cesto.

Pri železnici je stvar kočljiva, ker ne gre ustavljanje vlakov. Zato je umestno, da pod tračnicami izkopljemo prostor za cevi.

Pri polaganju sesalnih cevi je paziti, da se ne poškodujejo, ker imajo precejšnjo težo in ker je treba včasih navpično polagati cevi do 10 m. Zato je treba, da se sesalni koš priklopi na vrvi. Sesalne cevi se začno pri delovanju premikati, vsled česar je nevarnost, da se poškodujejo ali preveč napno.

Če gre sesalna cev čez robate, ostre predmete, moramo pod cev položiti cunje ali sploh kak mehak predmet.

Polaganje cevi.

Cevi lahko polagamo na dva načina, in sicer: od sesalke ali hidranta na požarišče ali od požarišča k hidrantu. Kateri način se uporablja, zavisi od prakse in od krajevnih razmer. Odločilno za izbiro je, na kak način naredimo najhitreje linijo, pripravljeno za napad. Pri polaganju cevi moramo paziti na tole:

1. Linijo (cev) moramo položiti po najhitrejši poti k požarišču.
2. Nepoklicane osebe nimajo prijemati cevi in ž njimi ravnati.
3. Ceste, po katerih vozijo vozovi, morajo biti kolikor mogoče proste.
4. Pri vogalih, kotih, je polagati cev v loku.
5. Pri spremembah položaja naj se primejo cevi pri spojkah in dvignene nesejo naprej, nikdar pa ne smemo cevi vlačiti po zemlji.
6. Pri več linijah moramo križanje kolikor mogoče opustiti zato, da ostane možnost samostojnega manevriranja.
7. Po stopnicah je polagati cevi po notranji strani zato, da ostane zunanja stran za pasažo prosta.
8. Če je požar v višjih nadstropjih, se mora viseča cev nataktni na zanko tako, da sloni vsa teža cevi na vrvi.
9. Iz akcije došle cevi je odklopiti od spojk, jih izprazniti vode in skupaj zviti. V notranjih prostorih, v skladiščih, sobah, se smejo cevi le takrat odklopiti, kadar je gasilec prepričan, da ni vode v njih in da so se cevi pri najnižji točki izpraznile. Če ni mogoče linije na ta način izprazniti, se mora potegniti linijo izven objekta ter zunaj izprazniti.
10. Gasilci, ki polagajo cevi, morajo imeti s seboj obveze za cevi. Zelo poškodovane cevi se morajo odstraniti iz požarišča.

Ravnanje s cevmi v splošnem.

Če hočemo, da ne bomo primorani gasilskih cevi predčasno zavreči, se moramo strogo držati nastopnih navodil:

1. Cevi moramo dobro suhe shranjevati. Če je cev samo malo mokra (vlažna) postane lahko že v nekaj mesecih neporabna. Cevi moramo sušiti v prostoru, kjer je velik preprih, torej na zraku, nikakor pa ne smejo biti direktno izpostavljene solncu. Če se cevi posušijo v prostoru, kjer ni prepriha, torej v popolnoma zaprtem prostoru, so navadno premalo suhe in traja sušenje zelo dolgo časa. Nasprotno pa se dogodi, če sušimo cevi na solncu, se predivo preveč posuši in začne puščati ter je cev pokvarjena. Za sušenje so najboljša tako

zvana stolpišča, kjer cevi vise. Ako pa cevi iz gmočnih in drugih razlogov ni mogoče sušiti v stolpišču, si je treba poiskati kak kozolec ali šupo, kjer se z lahkoto cevi obesijo na late tako, da niso izpostavljene solncu.

Pozimi je sušenje cevi veliko težje. Počakati je treba toplega dneva in cevi v nekaj dneh obešene v stolpišču ali šupi posušiti. Pri stalnem in hudem mrazu, pa to ni mogoče. Največja napaka bi bila cevi zviti v klopčič in jih potem sušiti v bližini kake peči. Velika gorkota od peči bi cev v kratkem času na zunanji strani popolnoma posušila, v notranjosti bi pa ostala še mokra. Če bi tako posušene cevi potem navili na navijak, je prav gotovo, da bi se cevi že v nekaj tednih popolnoma pokvarile. Radi tega moramo cevi v gorkem prostoru posušiti, če le mogoče brez pripomočkov vročih peči. Najboljši je tudi pozimi samo preprih. Boljši je tudi kak zaprt in gorak prostor, kjer se cevi obesijo na drog, sušenje na tleh pa je zelo, zelo škodljivo. Cevi moramo imeti vedno čiste. Pri požarih moramo paziti, da polagamo cevi na snažna tla, posebno pa, da ne položimo cevi na kupe smeti ali pa preko ostrih predmetov (kup smeti), ker se lahko dogodi, da se cevi z ostrimi predmeti prerežejo in tako poškodujejo, da postanejo nerabne. Večkrat se tudi dogodi, da je cev v notranjosti umazana. Tako cev moramo prikljopiti, še preden jo posušimo, na hidrant in jo z vodo čistiti toliko časa, da priteče iz cevi čista voda.

2. Vsako poškodbo, ki se pokaže na cevi, moramo takoj popraviti. Če se pri preizkušnji cevi ali pa pri požaru pokaže na cevi odprtina, jo je treba takoj zaznamovati, in sicer tako, da jo lahko najdemo, ko je cev suha. Cevi se dobro zakrpajo z zakovicami. V to svrhu moramo imeti pripravo, s katero se cev lahko v poljubni dolžini z zakovico zakuje. Na obeh straneh — torej na zunanji in notranji strani konopnene cevi je podložiti podložko iz usnja, na zunanji strani pa poleg podložka iz usnja še podložko iz kovine — bakra. Ta način popravila je zelo enostaven in poceni ter se ni treba bati, da bi cev na tem mestu še kdaj puščala. Tako lahko še tako pokvarjeno cev popravimo in zakrpamo v 10 minutah. Veliko važnost je seveda polagati na to, da se cev, ko še malo popušča vodo, takoj popravi, ker sicer je popravilo zelo težko ali pa sploh nemogoče izvršiti in se mora cev, seveda, če je še dovolj dolga, odrezati in spojko na odrezanem in uporabnem koncu ponovno pritrditi. Če se bodo cevi popravljale že pri malih poškodbah, bodo vzdržale gotovo več let pri še tako veliki uporabi.

3. Nujno potrebno je ločiti cevi, ki so določene za požare, od cevi, ki so določene za vaje. Cevi za požare je rabiti samo pri požarih. Za vaje so pa lahko manj uporabne ali pa sploh neuporabne cevi — suhe ali mokre. Mnogo si škodujejo oni, ki cevi sploh ne popravljajo, ali pa nerabne cevi kar enostavno prodajo. Kupce za cevi je seveda lahko dobiti, ker jih je s pridom lahko uporabiti kot pogonska jermena pri raznih strojih, za izboljšanje konjske opreme itd. Ker take cevi s pridom lahko uporabi vsako društvo samo za vaje in drugo, je nesmiselno prodajati jih.

Cevi, ki še niso popolnoma raztrgane, vendar pa zelo propuščajo vodo, je rabiti pri mokrih vajah, torej takrat, kadar delamo z brizgalno ali hidranti. Tukaj ni potrebno imeti dobrih cevi in je vseeno, če cevi puščajo ali ne. Na vsak način se pa moramo držati načela, da cevi, ki so pripravljene za gašenje požarov, v druge svrhe ne smemo rabiti. Za pregled cevi in njih uporabo moramo voditi posebno knjigo. Vsaka uporaba cevi, najprej pri požarih in pozneje pri vajah, mora biti v knjigo vpisana.

Vsaka cev dobi svojo številko, kdaj in kje je bila cev dobavljena. Samo tako moremo vedeti, koliko ena cev vzdrži in katere cevi so z ozirom na uporabo boljše. Poleg svoje številke, ki jo mora imeti vsaka cev, je napraviti še pripombo, v katero svrhu je cev uporabna. Tako zadostuje, če napravimo na cev rimske številke I., II., III., IV. ali IV a. Cevi moramo po uporabi dobro ločiti, da se jih v skladišču ne zamenja. Gasilna društva z motornimi in s parnimi brizgalnami morajo paziti tudi na to, da uporabljajo za te brizgalne samo cevi, ki vzdržijo visok pritisk do najmanj 20 atmosfer.

Če postane cev, zaznamovana z rimsko I. ali II., za motorno brizgalno nerabna, jo uporabimo za ročno brizgalno ali

hidrant in zaznamujemo s III. Če pa nastane cev tudi za ročno brizgalno nerabna, jo uporabimo za mokro vajo, pozneje pa še samo za suho vajo itd. ter dobi znamenje IV. ali IV a.

Ako s cevmi pravilno in na ta način ravnamo, kar bi se prav za prav z ozirom na ceno tega materiala moralo, smo lahko prepričani, da bodo cevi vzdržale najmanj 2 do 3krat toliko časa kakor bi sicer. Pri pomanjkljivem ravnanju se pa cevi v kratkem času pokvarijo, posamezna gasilna društva pa imajo nemalo skrbi za nabavo novih cevi, če ni zadostne zaloge. Navadno pa ni nobeno društvo založeno s cevmi, ki jih rabi za požare. Če je pa ravnanje s cevmi pravilno in pazljivo, je z gotovostjo pričakovati, da bodo imela društva v teku let ne samo dobre, ampak tudi zadostno množino cevi.

123 poslopj pogorelo.

»Jutro« piše ob priliki svojega poročila o požarni nesreči v Beli Krajini, kjer je na cvetno nedeljo pogorela cvečiča vas Zaluka ter bankovcev za 150.000 Din, pod naslovom

Požrtvovalni gasilci.

Poleg domačih gasilcev, ki so skušali z malo ročno brizgalno gasiti, je prihitelo na pomoč še deset drugih gasilnih društev iz okoliških občin ter gasilno društvo iz Metlike s svojo novo motorno brizgalno. Zaradi razmočenih ilovnatih cest je bila pot gasilcev zelo težavna in zamudna. Vrhu tega pa je mogoče samo po eni cesti, ki dela zelo velik ovinek, priti s težjimi vozili v Zaluko, ker ni nikjer drugih primernih mostov. Metličani so jo mahili po bližnici, morali pa so pri Brihovu zgraditi zasilen most, da so sploh mogli s svojo motorno brizgalno naprej. Zaradi tega so prišli gasilci šele, ko je bilo že na pol vasi v plamenu.

Kaj kmalu pa se je pokazala še druga nepremostljiva ovira. V Zaluki ni vode. V celi vasi so samo tri plitve mlake za napajanje živine in par cistern, ki pa seveda z daleka nimajo toliko vode, da bi bila mogoča uspešna gasilna akcija. Voda iz mlak je bila v par minutah izčrpana. Gasilcem ni preostajalo drugo, kakor da so spojili vse razpoložljive cevi ter napeljali skoro en kilometer dolg vod iz Kolpe k motorni brizgalni metliških gasilcev, ki so šele nato lahko odločilno posegli v reševalno akcijo. Njihovemu naporu je tudi v glavnem pripisovati, da ni zgorela cela vas. Rešili so le nekaj hiš na obeh koncih, dočim je glavni del naselja, kjer so bile najlepše in največje hiše, pogorel do tal, tako da od vsega ni ostalo nič drugega, kakor par ožganih tramov, razkopana ognjišča in ostanki železnih okov.

Novi zakon bo odpravil pretepe z nožem.

Pod gorenjim naslovom navaja tehnik »Domovina« z dne 13. marca 1930. iz razprave Fridolina Zolne z naslovom: »Zakaj se naši ljudje tepejo«, ki je sicer spisana za smeti in kratek čas, a je vkljub temu vsaka beseda bridko resnična, med drugim tudi sledeče: »Vendar ni tajiti, da so gotove prilike, ki ustanavljajo posebno ugodno razpoloženje za tepež. Te prilike so:

Nedelje in zapovedani prazniki vobče in zlasti žegnanja, gasilske veselice, ličkanje koruze itd. itd.«

Tovariši! Ali smo res tako na slabem glasu, da se o nas razpravlja celo v razpravah, ki so sicer pisane za smeh, a vendar »resnične«? Ali bomo še dolgo gledali, da bomo v zasmeh ljudem? Ali bomo še dolgo gledali in poslušali, da nas bodo stavljali za vzgled pretepačev in pijancev? Ali bomo še dolgo gledali in poslušali, da bodo stavili naše veselice in prireditve, s katerimi skušamo priti do denarnih sredstev za pomoč svojim bližnjim, za zgled pohujšanja, tepežev in pijančevanja?

Tovariši, na noge! Dovolj naj bo tega blatenja nas in naše organizacije ter naših prireditelj! Ze ves čas po vojni sem gasilec in je danes v naši župi čez dvajset društev, od katerih vsaj ena polovica ima vsako leto svoje letne ali zimске veselice in prireditve, pa še nisem slišal in ne videl vseh enajst let nikakih tepežev, in tako upam, naj postane tudi drugje! Čemu torej ravno nas blatijo? Ali ni nikakih drugih društev v Sloveniji, ki bi imela svoje letne veselice, na katerih bi se pilo? Če se v krogu, kjer je Fridolin Žolna doma, gasilci na veselicah pretepajo, naj župna ali zvezna uprava to poizve ter naj napravi red!

Gasilci! Združimo se! Strnimo naše vrste! Naročajmo naš list in čitajmo ga! Kolikor več bo naročnikov, toliko boljše članke nam tovariš urednik preskrbi! Vsaj vsak četrti član mora biti naročnik »Gasilca«!

Tovariši načelniki, tajniki, vaditelji! Agitirajte za Gasilca, da bomo tesneje združeni, bolj informirani o delu v naši organizaciji ter tudi o blatenju naših vrst! Na naših veselicah in prireditvah pa naj vlada vzoren red. Na to glejte in povzdignite sloves naših društev.

Zdravo!

M-c.

Dopisi.

Gasilska župa Krška na Krki. Župni odbor je že v letu 1929. sklenil, da priredi za društvene tajnike in blagajnike tečaj o pravilnem vodstvu predpisanih knjig. Ta tečaj je bil na Krki dne 23. marca t. l. Kot predavatelj je župa povabila in naprosila tov. zveznega tajnika Fr. Pristovška. Vkljub zaposlenosti se je odzval povabilu in prišel predavati na tečaj. Nad tri ure je razlagal udeležencem, kako se vlagajo različne prošnje na oblasti in kako se vodijo pravilno blagajniške knjige. Udeležba od strani društev je bila zadovoljiva, vsi navzoči tovariši so pazno sledili stvarnim izvajanjem tov. Pristovška, ki je na šolsko tablo ponarozoval in razlagal posamezna pisma, vloge itd. Ob zaključku je tov. Pristovšek vsakega tajnika in blagajnika presenetil z vzorci posameznih pisem, vlog in podobnih vpisov v društvene knjige, katere bo prebiral takrat, kadar bo primoran to ali ono vlogo sestaviti in odposlati kamorkoli. Tov. Pristovšku pa naj bo na tem mestu izrečena ponovna zahvala za njegov trud. Tak tečaj bi bil potreben za vse društvene tajnike in blagajnike celokupne JGZ. Koliko nepotrebnega dela bi odpadlo Zvezi in župam. Če je bilo to izvedljivo v naši župi, bo še v kateri drugi.

Istega dne popoldne pa se je vršila župna skupščina. Udeležba je bila polnoštevna. Vidi se, da se društva zanimajo za delo župe. Iz poročila načelnika in tajnika je bilo razvidno, da župa napreduje. Debata na skupščini je bila stvarna. Vsi sklepi in predlogi so bili večinoma soglasno sprejeti. Omenimo nekaj najvažnejših sklepov. Za častnega člana župe sta bila izvoljena tov. zvezni tajnik in blagajnik Fr. Pristovšek in tov. župni podnačelnik Ant. Škofca. Na predlog tov. Škofca je bilo sklenjeno: župa da povečati sliko pokojnega staroste Barleta. Vsako društvo prejme po 1 izvod te slike, ki jo obesi na primeren prostor v svoj dom. Tovariši, vsaj na ta način se spominjajmo našega ustanovitelja in prvoboritelja gasilstva. Sporočamo Vam ta sklep župe in če bi še ostale župe napravile ta sklep, bi dali skupno povečati sliko, s tem bi se pocenila in bi si jo vsako društvo za mal znesek lahko nabavilo.

Za tajnika župe je bil izvoljen tov. Al. Intihar, šolski upravitelj na Krki. Župni praznik (Florjanova nedelja) se bo vršil v tem letu v Stični. Župna vaja bo na Krki.

Gasilska župa Korotanska. Dne 23. marca 1930. se je vršil v hotelu Korotan v Dravogradu 9. občni zbor GZK. Zastopanih je bilo 11 društev po 38 delegatih. Ob določeni uri, t. j. ob 16. uri je otvoril tov. župni načelnik Vončina Ciril zbor, ugotovil sklepčnost ter pozdravil navzoče, zlasti tov. Färber iz Mežice, ki se kot častni član župnega starešinstva vestno udeležuje vseh sej in skupščin.

Iz načelnikovega poročila posnemamo, da je župa v preteklem letu tehnično zopet napredovala, ker sta si dve društvi nabavili motorne brizgalne, in sicer Mežica in Guštanj, zadnje društvo ima tudi primeren avto za transport motorke. V župi

imamo sedaj osem motornih brizgaln. Ob priliki župnega zleta na Muto je bila večja vaja, pri kateri so sodelovale štiri motorke. Vajo je vodil župni podnačelnik tov. Mravljak iz Vuzenice. Uspeh je bil jako zadovoljiv v vseh ozirih. Tov. načelnik se spominja 12 v župi umrlih tovarišev in prosi navzoče, da se v počestčenje njih spomina dvignejo s sedežev. V preteklem letu je bilo na novo ustanovljeno društvo Črneče pri Dravogradu, tako da bo štela po sprejemu tega društva v JGZ naša župa 14 društev.

Izmed važnih sejnih sklepov omenja tov. načelnik sklep radi ukinitve župne Samopomoči, ki je obstajala od decembra 1925. in izplačala v 50 primerih ca. 40.000 Din. Ukinitve Samopomoči je bila umestna iz razloga, ker je zvezna Samopomoč obvezna, nudila pa bo tudi veliko več kakor župna, ki je delovala z minimalnimi prispevki in le v okviru GZK.

Župni zlet bo konec maja ali ob začetku junija 1930. v Mežici. Pri tej priliki praznuje prostovoljno gasilno društvo istotam 30letnico svojega obstoja in se slovesno blagoslovi nova motorna brizgalna.

Ob zaključku občnega zbora pozivlje tov. načelnik navzoče delegate, naj agitirajo za čim največjo udeležbo na gasilskem kongresu v Ljubljani, da na ta način pokažemo, da razumemo pomen tega gasilskega praznika.

Trboveljska gasilska župa je imela dne 4. aprila t. l. svojo redno župno skupščino, na kateri so bila zastopana razen društva Kotredež vsa društva z 32 delegati.

Skupščina je sklenila, da se udeleži zleta v dneh 8. in 9. junija 1930. v Laškem korporativno razen straže, enako kongresa v Ljubljani dne 3. avgusta 1930.

Dne 25. maja bo župna preizkušnja prostih vaj v Zidanem mostu.

Priredi se eno prosto nedeljo župni tečaj za tajnike in blagajnike.

Storili so se drugi važni sklepi, med drugimi ta, da nastopi župa na kongresu z rudarsko godbo iz Trbovelj. Pri volitvah so bili izvoljeni sledeči funkcionarji:

Načelnik Guček Franc, nam. Dolinšek Avgust, poslovodja in blagajnik Holešek Ignac, nam. Knez Rudolf, Prisednik Majcen Adolf. Odbor: Draksler Jka, Burkelc Leopold, Klemen Franjo.

Vič-Glince. Prostovoljno gasilno društvo je imelo v nedeljo dne 5. febr. svoj redni letni občni zbor, ki je bil polnoštevno obiskan ter tudi od županstva dobro zastopan. Imeli pa smo goste tudi iz Ljubljane v osebi župnega načelnika tov. Zupana.

Iz poročil funkcionarjev je razvidno, da društvo pod predsedstvom tov. Ivana Gašperina lepo napreduje ter je bil z absolutno večino ponovno izvoljen stari odbor. Društvo si je nadelo nalogo postaviti nov gasilni dom, ker stari nikakor več ne odgovarja.

Istočasno se je prijavilo lepo število članov za proste vaje s sekiricami ter tudi že pridno vežbajo.

Zahvala. Najlepša hvala tovariškemu Gas. društvu tovarna Fr. Wochnagg & sinovi d. d., Šoštanj, za podporo, katero sva prejela v najinem kritičnem položaju.

Posebno se zahvaljujeva tov. načelniku Hinko Gobecu ter tovarišema blagajniku in tajniku, ki so uvedli to socialno akcijo ter nama pomagali s tem iz največje zagate.

Socialni čut do bližnjega, pomagati človeku ne samo v ognju, temveč tudi v drugih nesrečah, kakor je zadela zadnji čas mojo družino, je uvidelo vse članstvo, ter moji družini s tem veliko odpomoglo.

Naj bo naš rek vedno in pòvsod: »Eden za vse, vsi za enega!« Še enkrat najlepša hvala!

Koradej Anton in žena, član gasilnega društva tovarne Fr. Wochnagg & sinovi d. d., Šoštanj.

Prostovoljno gasilno društvo Dolne Kamence pri Novem mestu priredi v nedeljo 1. junija poletno ustanovno veselico, katere čisti dobiček je namenjen za nabavo nove motorne brizgalne. Ako bo mogoče, da dobimo že do 1. junija motorno brizgalno, bo obenem tudi blagoslovitev brizgalne na Dol. Kamencah. Zato vljudno vabimo vse tovariše in prijatelje sosednjih gasilnih društev, da se te slavnosti obilno udeležijo. Natančen program z lepaki in okrožnicami bomo pravočasno razposlali. Do svidenja in vsem tovariški pozdrav!

Ljutomer. Prostovoljno gasilno društvo je dobilo letos drugo motorno brizgalno — agregat, ki je vkovan v gasilski avto. Blagoslovitev te brizgalne bo na Florjanovo, to je v nedeljo 4. maja t. l. predpoldan, popoldan pa bo priredilo društvo tombolo, združeno z ljudsko veselico.

Tako ima gasilno društvo sedaj dve motorni brizgalni od tvrdke »Gasilski zavodi, poprj R. A. Smekal«, in sicer veliko priklopno brizgalno, dobavljeno leta 1927., in agregat.

Slovenjgradec. Naše prostovoljno gasilno društvo je priredilo dne 2. februarja t. l. svoj redni plesni venček, ki je prav lepo uspel.

Dne 17. februarja pa so pri nas uprizorili diletantje prost. gasilnega društva iz Šoštanja znano ljudsko igro »Graničarij«. Sodeloval je naš novoustanovljeni »Tamburaški zbor«, prost. gasilnega društva pod vodstvom gosp. Križmana. Kakor diletantje, tako so tudi tamburaši ljudstvo zadovoljili, in je tako tudi ta prireditev bila nadvse zadovoljiva.

Vsem, ki so s svojim sodelovanjem pripomogli k lepemu uspehu, bodi najlepša hvala.

17. marca t. l. smo imeli redni občni zbor. Med drugim smo tudi sklenili, da društvo plačuje za vse redne člane prispevke »Samopomoči«.

Pudoba, pošta Stari trg pri Rakeku. Dne 12. januarja 1930. je imelo naše društvo svoj prvi redni občni zbor v Gasilnem domu, last občine Stari trg, ki nam ga je odstopila za nedoločen čas.

Na tem občnem zboru, ki se ga je udeležila nadpolovična večina članov, je podal odbor svoje poročilo, ki dovolj jasno kaže, koliko truda in dobre volje je moral imeti odbor, da se je uresničil program, ki si ga je začrtal ob ustanovitvi dne 28. oktobra 1928. V tej kratki dobi si je društvo nabavilo dvokolno motorno brizgalno pri gasilnem zavodu Čečki v Prostojevu po njenem zastopniku E. Sila iz Maribora, katera izborna deluje. Dalje si je nabavilo društvo 250 m cevi in 45 novih delovnih oblek, končno tudi priklopni voz k motorki, ki je domačega izdelka. Kolarska dela in načrt je napravil tov. nač. Franc Štefančič, koval ga je pa tov. Jakob Znidaršič, pleskal pa tov. Andrej Mlakar. Vsa dela so prvovrstna. Delu čast! V tekočem letu nameravamo postaviti stolp za sušenje cevi in potrebne plezalne vaje. Da je ta nujno potreben, ni treba posebej dokazovati. Društvo je štelu ob ustanovitvi 69 članov, sedaj pa le 55. Vzrok padca je, da jih je veliko odšlo v Francijo in nekaj pa odstopilo. Ne vem, kje je dobil gosp. H. Zupan kot založnik gas. koledarja podatke o številčnem stanju našega društva, da jih je zapisal samo 20. (Če ni on kriv, naj mi oprostijo). Da je kot župni načelnik vpisan v gasilski koledar že dve leti po izvolitvi drugega tov. Tomaž Sterle, dočim upravlja njegov posel tov. Otoničar, ne vem, čigava krivda je.

Prostovoljno gasilno društvo v Nadgorici ima poceni naprodaj skoraj nov (4 leta star) voz za moštvo, ki se tudi lahko uporablja za prevažanje blaga, na primer za trgovce špecerije itd., ker se lahko nanj naloži 3000 kg. Vsem prijateljem gasilstva pa naznanjamo, da ima naše društvo dne 29. junija t. l. blagoslovitev nove motorne brizgalne, žrebanje efektne loterije in vrtno veselico. Okoliška (sosednja) gasilna društva prosimo, da naj upoštevajo našo prireditev.

Novo motorko smo kupili v tovarni Rosenbauer v Lincu, katere zastopnik je g. Košir Fr. v Celju. Motorka je mal prenosni agregat s 15 konjskimi silami, novega tipa in dela v popolno našo zadovoljnost na tri cevi.

Te vrste motorke so jako pripravne za podeželska gasilna društva, ker jih je v vsakem terenu lahko prinesiti k vodi, kar se ne more storiti z onimi, ki tehtajo 500 do 1000 kg, so na kolesih in imajo tudi visoko ceno, tako da jih morejo kupiti le mestna društva.

Rosenbauerjeve motorke so priporočljive tudi zato, ker za strežbo stroja ni potrebna posebna šola, ker g. Košir kot zastopnik in tudi strokovnjak pouči gasilce v lepem slovenskem jeziku o sestavi, delovanju, strežbi in odpravi eventualnih napak, ki se pojavijo v zimskem času pri stroju.

Da ni treba v svrhu prevoza te male motorke (ki tehta opremljena z oljem in benzinom do 140 kg) kupovati posebnega vozička, se lahko vdela na štirikolno brizgalno in društvo ima tako vedno dve brizgalne pri rokah, kar se da napraviti z malimi stroški.

Ako ima društvo štirikolno ročno brizgalno, jo je nespa- metno prodati, če si nabavi še motorno, ker se lahko pripeti slučaj, da se rabita obe. Na primer, ako nastane požar v gosti megli, da sosedno društvo ne more opaziti in priti na pomoč. Ako je kraj požara zelo oddaljen od sosednjega društva ali pa se tudi lahko zgodi, da zaradi še nepopolne izvežbanosti strojnika ne moremo uspešno gasiti z motorno brizgalno.

Pri nakupu gasilskega orodja v inozemstvu pa priporočam v svrhu ocarinjenja g. Rajko Turka v Ljubljani, ki izvrši svoj posel kot carinski posrednik za gasilna društva skoraj zastonj.

KUPIM — PRODAM

Voz brek z 12 do 14 sedeži, še popolnoma nov, se zelo ugodno proda. Pojasnila daje: »Gasilno društvo v Komendi pri Kamniku.

LESTVE

vseh vrst

PARTL & FROLIK

specialna tovarna za lestve

ČEŠKE BUDĚJOVICE, ČSR.

Ustanovljeno leta 1909.

Avto-vrtilne lestve, štiri- in dvokolesne lestve za gasilna društva in elektrarne.



Raztezalne strešne in kljukaste lestve. Lestve za trgovinske in industrijske obrate.

POZOR!



FOTOGRAFSKI ATELJE KUNC FRANC LJUBLJANA / WOLFOVA ULICA ŠT. 6

se priporoča za izvršitev fotografskih posnetkov ob priliki društvenih prireditvev, izvršitev točna in cena, potni stroški se ne vračunajo. — Izvršujejo se vsa v to stroko spadajoča dela. —

USTANOVLJENO LETA 1903

Posluje po vsej Jugoslaviji. Ustanovljena leta 1918.
Delniška glavica znaša 3,000.000.— Din v zlatu

„JUGOSLAVIJA“

splošna zavarovalna družba v Beogradu.

RAVNATELJSTVO ZA DRAVSKO BANOVINO V LJUBLJANI.

Sklepa:

1. požarna zavarovanja,
2. življenska zavarovanja,
3. nezgodna in jamstvena zavarovanja,
4. zavarovanja proti škodam vsled tatinskega vloma,
5. transportna zavarovanja,
6. zavarovanja proti škodam vsled razbitja stekla.

Največji tu delujoči zavod. - Družba je prevzela od „Graške vzajemne zavarovalnice“ in od zavarovalnih družb „Feniks“ (požarni oddelek) in „Franko-Hongrolse“ ves njih kupčijski obstoj v naši državi. - Najnižje tarife. Takojšnja izplačila škod.

Glasom naredbe ministratva za vojsko in mornarico nadomeščajo police splošne zavarovalne družbe „JUGOSLAVIJE“ žensitvene kavicje za častnike.

Telefon 2571. Pisarna: Dunajska cesta 15. Telefon 2571.

POZOR, GASILNA DRUŠTVA!

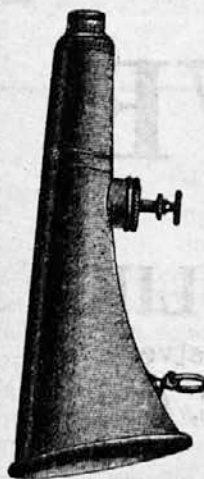
Pređen si nabavite potrebne cevi,
Vas vljudno vabim, da si ogledate
mojo zalogo:

NORMALNIH GASILSKIH CEVI

izdelke slovitih čeških tovarn, katere
ustrezajo vsem zahtevam!

IVAN N. ADAMIČ

LJUBLJANA, SV. PETRA CESTA 31
MARIBOR, VETRINJSKA ULICA 20
CELJE, KRALJA PETRA CESTA 33



A. KASIG

LJUBLJANA, ŽIDOVSKA ULICA

USTANOVLJENO 1880.

Izdelovanje čepic, zaloga krojnih potrebščin

Priporoča vse krojne potrebščine za gasilce (po najnovejših predpisih JGZ.) kakor: **čepice, gumbe, piščalke, naramke, znake za bluze in čepice, rdeče blago, vrvce za piščalke, trobke in rogove, lipove liste itd.**

Naramki vseh vrst lastnega izdelka, fino izdelani in trpežni. Podjetje jena novo moderno urejeno in povečano.

CENIK ZASTONJ!

Pozor, gasilna društva!

Imam vedno v zalogi gasilske čepice, naramke
kakor vse druge potrebščine za gasilce.

Vse po najnižji ceni.

Se priporoča

FILIP BIZJAK,

krznar in izdelovatelj čepic.

LJUBLJANA, Šelenburgova ulica št. 6.

UČITELJSKA TISKARNA

registrov. zadruga z omejeno zavezo

Ljubljana, Frančiškanska ul. 6

Račun pošt. hran. 10.761. Tel. 2312

priporoča zalogo vseh najnovejših



t i s k o v i n

za učiteljstvo, šolska vodstva
in šolske svete kakor tudi
za županstva in druge urade.
— Priskrbuje tudi šolske potre-
bščine in učila od najboljših
tvrdk. — Postrežba točna.

Pri zavarovanju predmetov proti požaru
in pri življenskem zavarovanju, zavarovanju
otroške dote in pogrebnih stroškov

vpoštevajte edino-le

VZAJEMNO ZAVAROVALNICO

LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA št. 17,

ki Vam nudi najugodnejše pogoje.

„SAVA“

Opče osiguravajuče dioničarsko društvo u Zagrebu
ustanovljena od jugoslov. denarnih zavodov: Prva
hrvatska štedionica, Zagreb; Hrvatska eskomptna
banka, Zagreb; Srpska banka d. d., Zagreb; Jadran-
ska banka d. d., Beograd; Zemaljska banka d. d., Beo-
grad; Zemalj. banka za Bosnu i Herceg., Sarajevo;
je prevzela v Jugoslaviji elementarna zavarovan-
janja **občne zavarovalnice Assicurazioni
Generali v Trstu.**

GENERALNO ZASTOPSTVO ZA DRAVSKO BANOVINO
V LJUBLJANI, SV. PETRA CESTA 2.

Posluje v vseh zavarovalnih strokah.

ELIGIJ EBER



LJUBLJANA

Kongresni trg št. 7

krznarstvo in naj-
večja izdelovalnica
v Jugoslaviji.



Vsa gasilna društva se usojam vljudno
opozoriti na svojo veliko zalogo

ČEPIC IN NARAMNIC ZA GASILCE

bodisi za šarže ali moštvo, in prosim, da v slučaju potrebe nika-
kor ne prezrete moje tvrdke, ker je to v Vašem lastnem interesu.
Največja izbira!

Najnižje cene!

Vse čepice se izdelujejo tudi po naročilu za najnižjo ceno.

Z odličnim spoštovanjem

Eligij Eber.

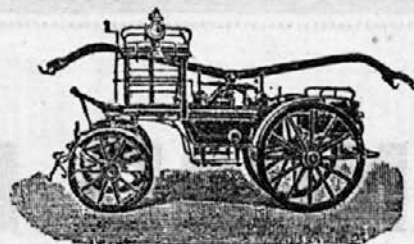
L. MIKUŠ
LJUBLJANA
 MESTNI TRG ŠTEV. 15.

DEŽNIKI

NA MALO.

NA VELIKO.

USTANOVLJENO 1839.



Prva zaloga
gasilnega
orodja

FRAN SAMSA,

ZAGREB, Mažuraničev trg šte. 18.

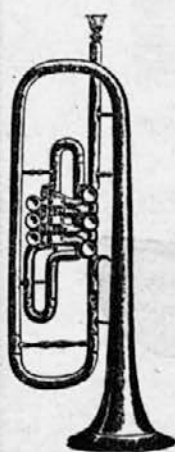
Ima v zalogi vsakovrstne cevi: konopne, gumijeve črpalne; dalje sekirice, pasove, gasilske znake, namramke, spojke, ročnike, trobke, piščalke, svetiljke, vrvce, čepice, čelade, blago za obleke; izdelovanje obleke iz drila in paradnega sukna; lestve: kljukaste, raztezalne in mehanične; brizgalaice: dvokolne, ročne, četverokolne, bencinmotorne, avtobrizgalnice in „Express“ aparate po tovarniški ceni. — Blago je prvovrstno iz prvih svetovnih tovarn in zajamčeno.

Cene primerne, daje tudi na obroke.

Magirusove bencinmotorne brizgalne imam stalno na skladišču v Zagrebu

Priporoča se najtopleje

FRAN SAMSA, nasledn. VILMA SAMSA
 ZAGREB, Mažuraničev trg 18.



I. jugoslovanska izdelovalnica glasbil
Vaclav Schramm
 Celje, Kralja Petra cesta št. 14



Specialist za fina pihala iz pločevine. Velika zaloga izvrstnih signalnih rogov kakor tudi vsakovrstnih instrumentov. Strokov. popravila

Zahtevajte ilustrovani cenik

Vsem p. n. gasilnim društvom se priporoča za nabavo gasilskih zastav (praporov) v vsaki izdelavi. Na željo predloži vzorce kakor tudi načrte franko-gratis. Na vse cenjene dopise in vprašanja daje točne informacije in odgovore. Zastave za prostovoljna gasilna društva na Igu, v Poljanah pri Toplicah, v Gaberju pri Celju, v Mežici, Hotedršici, Rajhenburgu, v Sodražici, Varaždinskih toplicah, na Bledu, v Rogaški Slatini, Šmarju pri Jelšah, Krašiču pri Jastrebarskem, Lokvah pri Delnicah, Daruvaru, Apatinu, v Grosupljem, Ladkovi vasi, Parabuču, Bački Palanki je izdelala, a zastave za prostovoljna gasilna društva v Ljubljani, Dardi in Oriovcu in za mnoga druga društva ima trenutno v delu znana tvrdka

J. NEŠKUDLA
 Ljubljana, Sv. Petra cesta 25.

TELEFON ŠT. 2016. USTANOV. LETA 1889. RAČUN POŠTNE HRANILNICE ŠT. 10.533. in 2616

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA
 (GRADSKA ŠTEDIONICA)
 LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA.

Stanje vložnega denarja nad 415 milijonov dinarjev.

Sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju.

Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še

mesto Ljubljana

z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je

denar tu popolnoma varen.

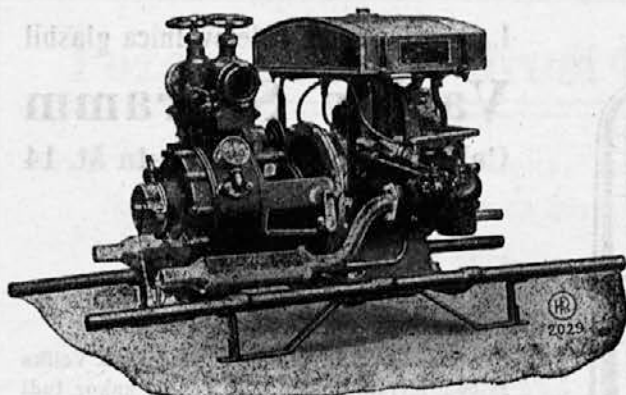
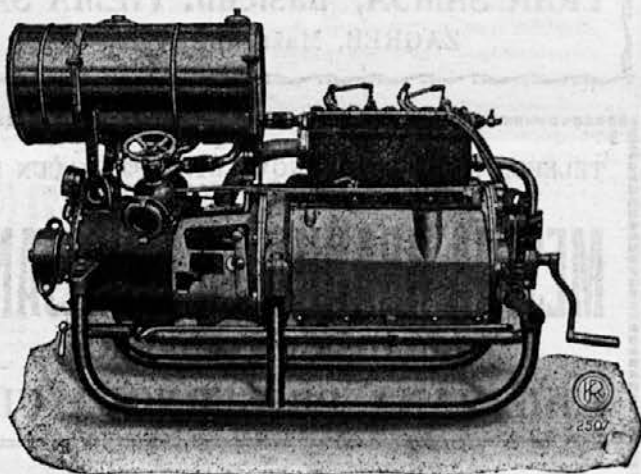
KONRAD ROSENBAUER

Linž ob D.

K. Rosenbauer in drug, Celje
 tovarne motornih brizgalnic in gasilskega orodja

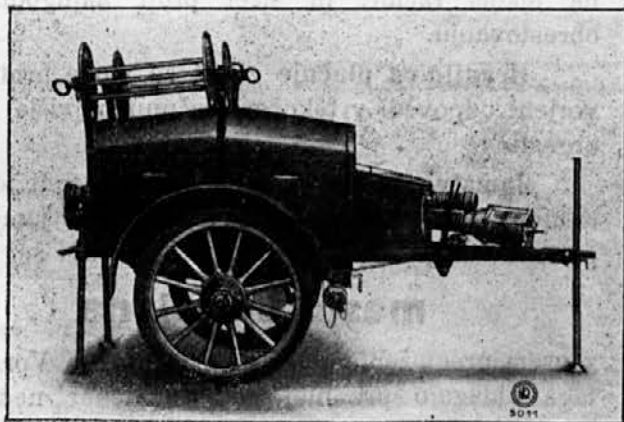
NASLOV ZA BRZOJAVKE: FR. KOŠIR CELJE ★ TELEFON 99

Prenosna štiricilindrska motorna
 brizgalnica, model 1929/30. 24 P. S.
 Najnovejša konstrukcija se izdeluje na dvokolne,
 štirikolne in avto-priklopne vozove.



Dvocilindrska motorna brizgalnica,
 model 1929, 18/20 P. S., pritisk do 16 atm. Hla-
 dilnik novega sistema, ogrevanje črpalke s toplo
 čisto vodo.

Več kot 2000 Rosenbauerjevih brizgalnic po vsem svetu.



Dvokolna priklopna motorna brizgalnica od 28
 do 56 P. S., 800 do 1600 litrov vode na minuto.

Na podlagi 20letne preizkušnje v motornih bri-
 zgalnah priporočamo svoje avtomobilne, štirikol-
 ne, dvokolne in prenosne motorne brizgalnice.

Škroplni avtomobil s pripravo za
 snaženje in pometanje cest.

Vsakovrstne lestve, gasilsko opremo, čelade,
 pasove in vse v to svrhu spadajoče predmete.

Brezplačne ponudbe, predvajanje brizgalnic, in-
 formacije itd. na željo:

Franc Košir, Celje
 glavno zastopstva in zaloga
 za Dravsko banovino.

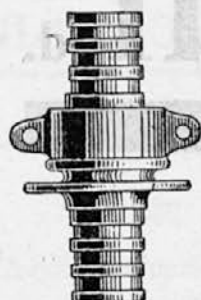


STROJNE TOVARNE IN LIVARNE D. D., LJUBLJANA

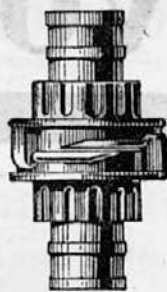
TELEFON ŠTEV. 28-29, 28-30

DUNAJSKA CESTA ŠTEV. 35

NASLOV ZA BRZOJAVKE: STROJ

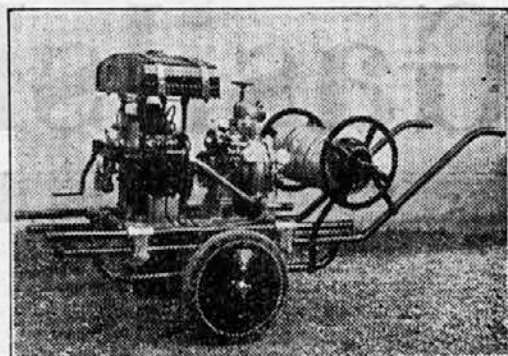


Spojka.



Spojka.

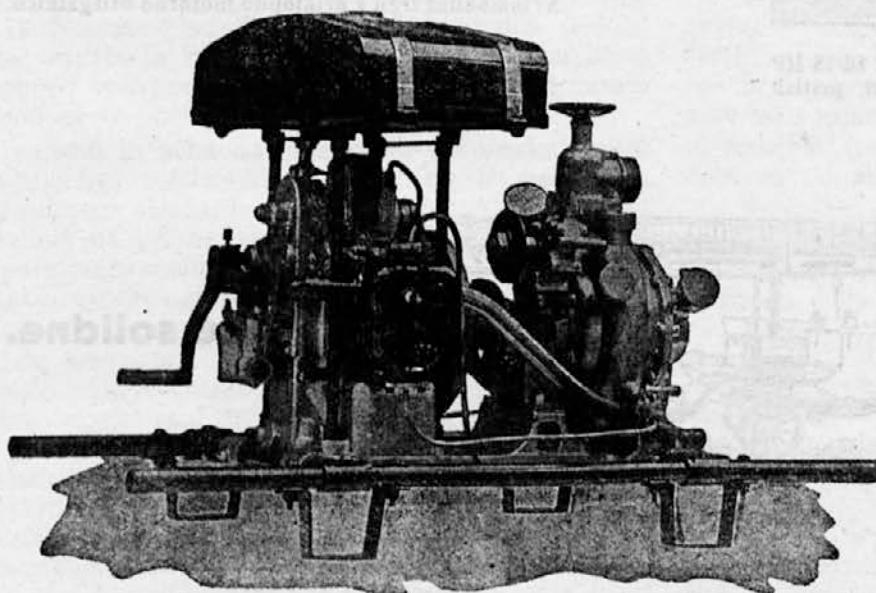
Motor - 17—18 ks.
Maksimalni pritisk
17 ATM.
Delazmožnos
800—900 litrov v min.
Dolžina curka - 42 m.



PRENOSNA MOTORNA BRIZGALNA
tipa NB 2/a.

DVOKOLNA OGNJEGASNA MOTORNA BRIZGALNA tipa MB 1.

Motor - 36 ks.
Maksimalni pritisk - 17 ATM.
Delazmožnost - 1400 litrov v minuti.
Dolžina curka - 56 metrov.



PRENOSNA MOTORNA BRIZGALNA tipa MB 2.

Motor - 14—16 ks.
Maksimalni pritisk -
14 ATM.
Dolžina curka
49 metrov.
Delazmožnost
600—700 litrov v min.

**Zahtevajte
ponudbe!**

Vse naše motorne brizgalne so bile preiskušene od komisije, ki jo je odredila „Jugoslovanska gasilska zveza“, katera se je o brezhibnem delovanju brizgalen jako pohvalno izrazila.



Ročnik.

Ustanovljeno leta 1820.

Specialna tovarna brizgalnic, sesaljk, lestev, cevi in oprave
za gasilce, ekstinkterjev, avtomobilnih in motornih brizgalnic

Gasilski zavodi d. d.

prej

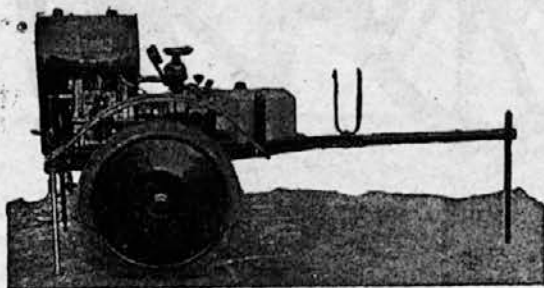
R. A. SMEKAL

Čechy pri Prostějovu na Moravskem
podružnica Maribor

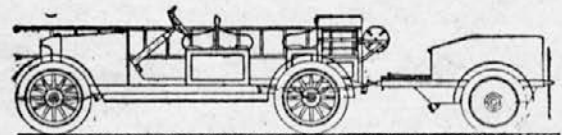
Tattenbachova ulica šte. 14

priporoča

svoje prvovrstno, najmodernejše gasilsko orodje

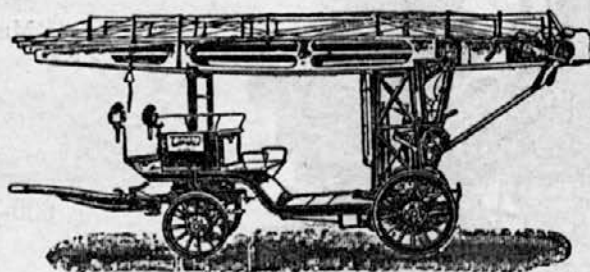


Lahka, dvokolna motorna brizgalnica z 16/18 HP motorjem, dobava vode 800 l v minuti, pritisk do 12 atm.



Avtomobilni tren s priklopno motorno brizgalnico.

Cene solidne.



Mehanična sukalna lestva.

Cene solidne.

Za vse stroje se jamči!

Ustanovljeno leta 1820.